

„Tartsatok össze...!”

Az egyházterületi elnököket kérésztől a szolgálatukkal kapcsolatos megítélésük, cselekvéseik

„Az Egyházterületi Konferencia kérésztől a területi elnökököt. Hogyan fogadtad a döntést? Mi volt az első gondolatod?

Dr. Ösz-Farkas Ernő,

a Dunamelléki (Egyházterületi elnökök)

„Megtisztelő és alázatra készítet a kérésztől a döntést. Első mondataimban megkértem a bizalmat. Ugyan után nem részesültem az emberekkel indulni az ember. Tisztában vagyok a kihívásokkal, a vezetői munka hatályaival, a felelősséggel terhelve. Természetesen, szívesen is feltettem a kérdést magamnak, hogy nem lenne-e jobb a könnyebb választani. A kérésztől a mondatokban azt emeltem ki, hogy ha nem a nehézségekre, hanem arra az Istenre nézek, aki a elmúlt években ilyen tapasztalatokat adott, amiről szívesen adhattam, akkor a választom igen. Ha azokra a testvérekre gondolok, akik az elmúlt években tőlük is felhívtak csak azért, hogy elmondják, imádkoznak értünk, akkor választom igen. Ha a lelkiismereti kérésztől a gondolatok, akikkel érdemes és jó dolgozni, akkor a választom igen.

Hegyes-Horváth Géza,

a Tiszavidéki (Egyházterületi elnökök)

„Nem tagadom, hogy mint korábbi elnök, szívesen voltam kérésztől a szolgálatomra, de fel voltam készítve arra is, hogy befejezem ezt a fajta szolgálatomat. Gyakran eljött az a gondolat, hogy kérésztől a lelkiismereti szolgálat, az evangelizáció, testvéreket látogatok, bibliai tartókat tartok sokkal nagyobb intenzitással, mint ahogy azt jelenleg teszem. A döntést kérésztől a fogadtam, mert éreztem a testvérek szeretetét és bizalmát, de nem voltak illúzióim. Tudtam, hogy mivel jár ez a munka. Azt is megvallom, hogy voltak és vannak féltéseim. Észreveszem, hogy ez a három év sokkal nehezebb lesz, mint a korábbi. Ahogy kérésztől a megvalósulásához, az ellenséggel fokozza a ténylegesit. Az az érzésem, hogy az egyház nagyon nagy kihívásokkal fog szembenézni az elkövetkező időszakban, mint a belső, mint a külső, mint a kérésztől a megvalósulás szintjén. Hiszem azt, hogy Isten nem hagyja el a csodálatos tapasztalatokat ad, de ez nem zárja ki a kérésztől a megvalósulásához hasonlóan a próbatételeket. Azt is tudom, hogy től vagyok azon az időszakon, hogy a testvérek a vezetőnek tekintsenek. Az a vezetővel valahogy elnökök és kedvesebbek a testvérek. Jó volt ezt tapasztalni a testvérek kérésztől a megvalósulásáról, de tudom, hogy eljött annak az ideje, hogy a testvérek keményebb kritikát is megfogalmazzanak és ténylegesen legyenek velem, mint korábban. Tudatában vagyok saját hiányosságaimnak is, ezért olyan gondolatok fogalmazódtak meg bennem elsőként, hogy hogyan fogom kijavítani azokat a vezetői hiányosságokat, amelyek természetéből és képességeim korlátai miatt adódtak. Hiszem, hogy az, hogyan vezethetők a munkák? Hogyan lehetek ott sikeres, ahol sikertelen voltam a múltban? Meg vagyok győződve róla, hogy Isten kérésztől a kegyelmére van szükségem ahhoz, hogy az egyházterületi elnökök miatt a dolgok miatt ne szenvedjen kérésztől a hátrányt. Ebben szívesen vagyok Isten Lelkének a vezetőkre és a testvérek szeretetének csatáira.

„Válemányed szerint mi volt az elmúlt három év legjelentősebb eredménye az egyházi vezetők munkájában?”

ÖFE:

Nagyon hajlamos vagyok a lelkesítések és a gyülekezetek missziós erőfeszítését illetően. Az én munkám az, hogy a Szentlélek 270 főt indított arra, hogy keresztséggel vagy hitvallással az 51 gyülekezetünkhez csatlakozzon.

Jár volt megtapasztalni az

összefogás erejét az összehangolt és egymásra építő evangelizációs kapcsolatpályák programokban: Jézus 7 (Jézus életének bemutatása), Jézus 7+ (Jézus tanításainak bemutatása), Van remény (Jézus visszajövetelének hirdetése). Mindenkielőrelépés volt összefogva dolgozni a többi egyházi egységgel, határon túli egyházakkal és a gyülekezetekkel.

Áttörő kezdeményezés volt a budapesti kácsi misszió elindítása.

Kevesebb, mint két év alatt 9 tagja lett a kácsi gyülekezet alapításnak, Dorkas és Daniel kitartó munkája során.

Hajlamos vagyok azt, hogy a

testvérek nagyobb százában kapcsolódtak be a Biblia és E. G. White olvasás mozgalmába, íghirdetői körökbe.

A lelkesítésként pedig a szakmai köröket emelném ki és a munkatársi körök erősítését.

Köszönetet

kell mondani a testvérek hűségét is, hiszem három év alatt nemcsak a tizedbevételek emelkedtek jelentősen, hanem a nem tizedadományok drasztikus csökkenése is megállt.

HHG: Az eredményekről nehéz

beszélni, mert ami pozitív, az Isten munkája, a negatív dolgokért pedig a miénk arcunk pirulása. A tapasztalatunk az, hogy Isten sok területen és sokfelé köppen megáldott bennünket, de mivel a körök egy eredményről szólnak, a páncélgyi stabilitást szeretném kiemelni.

Az egyházi élet

kiemelkedett abból a helyzetből, amiben korábban volt, nevezetesen, hogy a legelső segítségére szorult körök teljesében. Korábbi

Állásokban voltunk olyan helyzetben, hogy a lelkészek fizetését csak úgy tudtuk megoldani, hogy jelentős kassza-segítségét kaptunk. A jó Isten segítségével az önkéntesek pozitív hozzájárulásával meg tudtuk oldani, hogy a gyülekezetek megfelelő lelkesítő ellátást kapjanak; a gyülekezetek misszióját az igehirdetőinket támogatni tudjuk abban, hogy a rászoruló gyülekezetek szombati igehirdetését meg tudjuk oldani. Mindezt úgy, hogy a gyülekezetekkel az lelkesítőnkkel közösen egyeztetve alakítottuk ki a lelkesítői köröket és terveztük meg munkánkat.

„Mi volt az elmúlt három év legnagyobb kihívása?”

ÖFE:

Kihívást jelentett a ciklus kezdetén az egyházi társadalmi közéleti bizonytalanság, a gazdasági válság hatásainak jelentőse, az intenzív magvető programok miatti költség. De az átváltozott ezekre a feladatokra. Az egyház elismert keretek között dolgozhatott tovább, a tizedhűség erősítője, az aratás sem maradt el.

Természetesen nem oldódott

meg minden kihívás: nem sikerült mindenkit bevonni a misszióba; továbbra is szegények vagyunk személyes kapcsolatban; a 30 főnél kisebb gyülekezetekben nagy kihívást jelent a munka szervezése; a felújítási források apadása sok fejtörést okoz; a fiatalok megtartása, lelkesítő leterheltség, gyülekezeti konfliktusok kezelése mind arra emlékeztetnek, hogy még mindig a fejlődésben vagyunk és a nagy közzelem frontvonalban állunk.

HHG: Gyülekezeteink közül néhány olyan kihívásokkal találkozik szembe magukat, amelyek megoldásához az egyház vezetői vezetők segítségét kell kérniük. Hát az átváltozásnak, az esetek többségében közéleti erőforrásokkal és imádságos szöveggel megoldást találtunk a problémákra, de sajnos voltak olyan esetek is, amelyeket nem tudtunk megnyugtatóan rendezni. A közéleti ezekben a problémákban az egyház szabályainak a figyelmen kívül hagyása. Sajnos sokan a gyülekezeti tagok és vezetők sem ismerik azokat a szabályokat, amelyek a világ minden gyülekezetére vonatkoznak. Vagy esetleg ismerik, de nem tartják fontosnak az alkalmazását.

Például, több helyen figyelmen

kívül hagyják azt a közéleti nyelven megfogalmazott szabályt, hogy csak olyan igehirdetőt hívjanak meg, aki a gyülekezetből szolgálja, akinek önkéntes igehirdetői megbízáslevele van az egyház vezetőitől. Vagy egyesek nem értik, hogy miért fontos, hogy az igehirdető, aki a gyülekezetekbe jár, prédikáljon, tizedfizető legyen. Ez csak egy néhány példát, de az a tapasztalatom, hogy az ilyen esetekben nem kell sok időnek eltelnie, amíg a gyülekezetekben feszültségek, problémák keletkeznek, és önkéntesek maradnak ki a gyülekezetből. Sajnos, nemcsak elszigetelt jelenségről van szó. Egyre szélesebb körben tapasztaljuk ezt, és emiatt tele vagyunk aggodalommal.

Meg kell értenünk, hogy a szabályok figyelmen kívül hagyása anarchiához vezet. Isten azonban nem a zűrzavar, hanem a rend Istene. Ennek kell megnyilvánulnia népe között is.

„Melyek az elkövetkező ciklus legfontosabb célkitűzései?”

ÖFE:

A konferencia 38 pontos stratégiai iránymenetet fogadott el, melyek közül kiemelni a nagyviroi evangelizációt. A lakosság több mint a fele nagyvirokban él. Az ő megszűnésük jobb összehangolt tervet igényel. A missziós pályázati rendszer lehetőséget teremt továbbra is a helyi missziós tervek megvalósítására. Céloként tűztük ki az ismertség növelését, a missziós központosítást, az adventista identitástudat támogatását, a fiatalok munkájában állást, helyi szinten kiegészítő programok alapulása kapcsolaterősítést a KERAK gyülekezeteivel. Konkrétan az kezdőmunkákat jelenik meg: identitás-konferencia, bibliaismereti baráti körök gyülekezeti versenyek, tanulmányot, éfitt lelkészek mozgalma.

HHG: Ezt a ciklust úgy kezdtük, hogy hirtelen az előre nem látott lelkesedésszerűség fel. Egy héttel korábban még az a lehetőség állt fenn, hogy több lelkesedésünk van, mint amennyit a költségvetés elbír, a világszerte működő pedig azzal a helyzettel kellett szembenézni, hogy nagy lelkesedésszerűség maradt az elkövetésük. Szeretnénk olyan megoldásokat találni, amelyek megnyugtatóan a gyülekezeti szintre és egy bizonyos stabilitást is biztosítanak. A túl sűrű lelkesedésű és lelkesedésszerűség nem tesz jót a gyülekezeteknek.

Ezenkívül

szeretnénk nagyon komolyan felkészülni a nagyviroi misszióra. Debrecenben már elkezdtek a felkészülést a 2015-ös munkájára, ugyanakkor nagyon komoly erőfeszítést jelent a megyénkenti virosok kijelölése és a munkájára való felkészülés. Nagy lehetőségek rejlenek a Generáció Konferenciának ebben a kezdőmunkákban, az szeretnénk, hogy ezek a lehetőségek ne csak meghirdetett programok legyenek, amelyek csak úgy jelennek meg el is mennek, hanem igazi hatást gyakoroljunk a gyülekezetekre és sok embernek tegyük lehetővé a jó Isten megismerését és elfogadását.

„Milyenek szeretnéd látni a lelkesedéskart és a gyülekezeti három év múlva?”

ÖFE:

Mindenkóppen azt szeretném látni, hogy a költségvetés felismeri azt a mérhetetlen erőforrást, amit a Szentlélek vezetése jelent. Szeretném, ha

a gyülekezetek részére azoknak a személyné munkájára, az összfoglalás
 rárakmára. Az az ílmom, hogy Jézus személye fontosabb lesz, mint győzni a
 vitakörökben; a testvérek szenvedélyesen szeretni fogják Krisztus
 testét és annak tagjait; személytetni fogják, hogy mit jelent az
 evangélium, nem lesz több zsidó, meg gár; mernek új módszereket
 kipróbálni; baktak lesznek a kapcsolatpátsben; a fiatalokat
 kimozdítják a hátsó ajtó kőrli sorokból. Azt szeretném, hogy a
 gyülekezeteink ne a számokért, hanem az emberekért dolgozzanak, úgy
 ahogy Jézus, az Ő módszerével. A lelkeskart já kőzösségben szeretném
 látni, lelki sikerélményekkel, nagy tapasztalatokkal.

HHG:

Életképes és névekvő gyülekezeteket szeretnék látni, elkétezt,
 odaszentelt és a munkára kiképzett lelkesekkel. Igazi egységet és
 kőzösséget szeretnék látni. Szeretném, ha elfelejtenék azt a felfogást,
 hogy a gyülekezet a lelkes ellenéke, hogy a bizottságok a vezetőség
 ellenéke és így tovább. Mi mindannyian egy Istent szolgálunk, egyek a
 céljaink és egymásnak nem ellenéke, hanem testvérei vagyunk.

“ Mit ézen az AdventInfo olvasáinak?

ÖFE:

“De egyet cselekszem, azokat, amelyek hátam mággt vannak, elfelejtém,
 azoknak pedig, amelyek előtem vannak, ná kik dölvén, célegyenest
 igyekszem az Istennek a Krisztus Jézusban onnát felől valé elhá-vájsa
 jutalmáira” (Fil 3:13-14).

Ebben fogunk össze, mert nemsokára

bánni fogunk minden percet, amit értelmetlen konfliktusokra, hábaválá
 dolgokra és nem Isten országát tétlénk el.

“Tartsatok össze, szorosán tartsatok össze, szorosán tartsatok összel” (E. G. White: Bizonyágtételek lelkesek
 old.).

HHG:

Azt ézenem a kedves testvéreknek, hogy úgy tekintsenek ránk, mint akik
 érté k szolgálunk és a javukat akarjuk. Imádkozzanak érté nk, támogassanak
 és tanácsoljanak benné nk. Ne féljenek megfogalmazni kritikájukat is,
 de ha lehetséges, akkor azt testvéri módon tegyék, és ne a
 levelezőrumok nagyközössége előtt, hanem személyesen. Mindenkit
 meghallgatunk személyesen, telefonon, vagy árhattok neké nk levelet,
 e-mailt.

Ezenévél azt ézenem, hogy ne felejték el a konferencia

záró igei gondolatait, amelyben Isten arra biztosítja, hogy nem feledkezik meg rólunk: „Nem hallgathatok Sion miatt, nem nyugatom Jeruzsálem miatt, még nem ragyog igazsága, mint a hajnalfény, és szabadulása, mint az égő fáklya. Láttni fogják igazságodat a népek, dicsőségedet az összes királyok. Őj nevet adnak neked, melyet az Úr maga határoz meg. A királyi korona leszel az Úr kezében, királyi fejedelmek szentelnek tenyerükkel.” (Zsoltár 62:1-3).

Ilyenek szeretnénk látni az egyházterületénket és a gyülekezeteiket!

Á

KiVi

Á